

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסַעֲוֹדָה
הַשְּׁנִיָּה כָּתוּב אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׁאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקָּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוֹהֵי
סַעֲוֹדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כָּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוֹהֵי הַסַּעֲוֹדָה
שֶׁל זַעִיר אַנְפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְבָּרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסַעֲוֹדָתוֹ
וְלִהְיוֹת שְׁלֵם הַסַּעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סַעֲוֹדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קָדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסַעֲוֹדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סַעֲוֹדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגַם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אֲזַ תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָהוּ
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינֹן,
וּסַעֲוֹדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סַעֲוֹדָתָא
דְזַעִיר אַנְפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכֹן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵי
בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סַעֲוֹדָתִי, דְאֵינוֹן
סַעֲוֹדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קַדִּישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חַזִּי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סַעֲוֹדָתָא מִנֵּיהוּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, כעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֲלִין תְּלַת סְעוּדָתִי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתִי דְּאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מְכַל סְטְרוּי.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדַאי כַּךְ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמֵחָה הַמְּלֶכֶד הַקְּדוֹשׁ. וּמֵהִי
 שְׂמֵחָתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמֵחָה
 עַל שְׂמֵחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מְכַל צְדָדִיו.

תָּאנָא, בְּהַדִּין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאָר חֲגִין
 וּזְמַנִּין. בְּהַדִּין יוֹמָא, חִיּוּבֵיא דְּגִיְהָנָם גַּיְיַחִין. בְּהַדִּין
 יוֹמָא, כָּל דִּינִין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהַדִּין יוֹמָא אוּרֵייתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרִין שְׁלִימִין.
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

שְׁנֵינוּ, בִּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֵּן בְּכָל שְׂאָר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בִּיּוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהָנָם נָחִים. בִּיּוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפִים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 202)

כה) בעסק התורה צריך לדבק את עצמו גם לנסתר דתורה

בעת שהאדם עוסק בעסקיו בעניני עולם הזה צריך לדבק את עצמו בהבורא יתברך ולא יהיה נפרד מדבקותו, על דרך שאמר רבי שמעון בן יוחאי כל ימי אתקטרגא בקטורא חדא בקודשא בריך הוא. ואפילו בעת שעוסק בתורה, לא די מה שמדבק את עצמו בהתורה באהבתה, כי אם שצריך לדבק את עצמו גם להנסתר שבה שהוא המאציל העליון יתברך שמו וכו'.

כו) כי לא תשכח מפני זרעו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה

לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה: רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתכח תורה מישראל על ידו. כמובא בדברי רבותינו זכרונו לברכה (שבת קלח:): 'כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה אמרו: עתידה תורה שתשתכח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתכח. שנאמר: "כי לא תשכח מפני זרעו". וכמבאר בזהר (נשא קכד:): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקון בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על בן סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפני זרעו". כי באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק "כי לא תשכח מפני זרעו" הם אותיות יוחאי, וזה שמרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפני זרעו, מפני זרעו דיקא, הינו מפני זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנוצר לעיל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקון מן גלותא כנוצר לעיל.

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד:): עיר וקדיש מן שמיא נחת, ראשי תבות שמעון וכו'. (ספר לקוטי מוה"ר - בתחלת הספר)

ספר אור הזהר (עמוד 204)

כז) דורנו, דור האחרון לפני ביאת המשיח, נלקה בחשכות מכפלת מהמימינים ומהמשמאילים

כח) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא יתברך ויתעלה כו'.
(ספר ברית מנוחה דף ב')

כט) אלו שנמנעים מלמוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או חס ושלום עצלותם, או זרות הלמוד הקדוש הזה, שהוא לא בנגלות התורה.

הן היום ראיתי את עני עמי אשר במרקש, עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וביום שנפטרו רבותי לעדן גן אלהים, המה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיים, כי על הגלות וטרדות המסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, פי מחסרון המלמדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות להשם, מי יתן איפא ויכתבון מלי בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו חס ושלום נעדרת, ולעד בצור יחצבון לשום להם שארית, תקוה טובה ואחרית, ואל החרים אשא עיני, יבא עזרי מעם השם, כי במה אתרצה אל אדנ"י, הלא בראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל השם נגשים, יתקדשו עוד קדשה יתרה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזהר בשפה ברורה, מסקל ומגה בדת וכשורה, ומסמן באותיות הפרוש כשרנא דנהורא, למצא מבקשם מיד ולא לתר במהרה. (המקבל האלקי רבי שלום בוזאגלו)

ל) אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האישי הזה הוא בעקר בדת השלם בלי חסרון.
(ספר קנה הגדול דף מ"א עמוד ג')

לא) המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם

בהקדמת התקונים (י"ד:): הלכה איהי קבלה. הטעם למה הקבלה נקרא הלכה, על פי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמוז במה שכתוב אל תקרי הליכות אלא הלכות, ולמה לא נכתב 'הלכות עולם לו', ללמדך דדוקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, ובכל מקום שהולך ביתו עמו לצותא ולכבוד ולתפארת, פי המלאך הנברא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על מתן שכרו, אבל למוד הפשוט שכרו אתו ופעלתו לפניו.

(כפא מלך להקדמת התקוני זהר דף י"ד:)

לב) ספר הזהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה - ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר

בספר סוד מרע ועשה טוב (דף ט"ז:): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

על חלק הנסתר שבו כתב בספר יסוד ושרש העבודה (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מפל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ראה בהקדמת מוריני הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכן דבריו: ולא מבעיא בחלק הנגלה שבזהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו וזכונם לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבזהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסק בבקיאיות בספר הזהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרס את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית למוד ונגרסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.